

liter consideratur tamquam mortuus, vel ad minimum tamquam capite minutus.

Monachus ex iure canonico

Solvitur a patria potestate sui naturalis patris, in odiosis, ut filius cum omnibus bonis suis monasterii Superiori subiicitur. *Quidquid acquirit monachus, acquirit monasterio.* Et amittit activam testamenti factiōnem, non vero regulariter passivam.

Professio minus solemnis

Fit ad quamdam imitationem solemnis; effectus non sortitur potius ex natura votorum quam ex constitutione Ecclesiae.

Qui professus est vota simplicia, etiam perpetua

Tenetur ea observare, et quod contra fieri contingat est illicitum, sed non invalidum; cum e contra quod fit contra vota solemnia non solum est illicitum sed invalidum.

Professio minus solemnis adsorbitur

Illis Religionibus, monasteriis, religiosis domibus in quibus ex propriis constitutionibus ab Ecclesia approbatis agitur novitiatus, Professio votorum simplicium emittitur et in communi sub proprii Superioris gubernio ad propriumque proximi profectum vita traducitur.

Iuxta effatum: *Semel monachus, semper monachus.*

Statum regularem, qui semel valide assumpsit, dimittere amplius nequit.

A suscepta Religione religiosus liberatur per electionem.

Nemo legitime professus eiici potest e religione, nisi sit incorrigibilis. Hoc casu debet ter moneri et puniri et per sex menses in ieunio et poenitentia in monasterii carceribus detineri; quibus praemissis a Superiori Religionis cum consensu sex aliorum Religiosorum in Congregatione provinciali designatorum et a Superiori Generali confirmatorum, potest sententia definitiva electionis proferri. Expulsus habitum regularem dimittit; in saeculo vivit habitu clericorum saecularium indutus, quin suspensio per Ordinarium queat relaxari aut moderari.

Transitus Monachi ad Religionem strictiorem, de iure communis omnibus conceditur.

Iure novissimo non

Petita licet non obtenta Superiorum licentia, nisi pro quibus S. Sedis licentia requiratur. Ratio est, quia nemo impediendus est a maiori perfectione quae renda, quae in arctiori Religione inveniri praesumitur.

Nisi ex S. Sedis licentia ad Ordinem in quo clau-

disciplina vigeat, alioquin necesse erit, ut ab eadem exeat et ad primam intra tres menses revertatur.

amplius licet transitus.

Indultum saecularizationis est.

Quando ex iusta causa Monachus, ad adiuvandos parentes, ad propriam curandam salutem, a S. Pontifice ei conceditur, qui dispensando regulariter exigit, ut quantum fieri potest, tria emissam vota serventur, et ut aliquod religiosi habitus vestigium in saeculo iugiter deferatur.

De Monialibus.

Femina quae, emissis ad instar monachorum votis paupertatis, obedientiae et castitatis, sub clausura in religione approbata vivit, ut se perficiat, Deoque perfectius, quo fieri potest, deserviat.

Pro Sanctimoniali per syncopem appellata fuit. Monialis

A vitae sanctimonia, quam debet in statu Regulare sequi. Sanetimonalis

Cum origine Monachorum est complicita. Origo Monialium

Regula pro utroque Regularium sexu ediderunt et satagerunt ut simul cum Monachorum conventibus Monialium monasteria fundarentur.

Quae choro addicuntur, et ad divinum officium recitandum ex consuetudine, vel ex propriis constitutionibus tenentur.

Quae temporalibus Religionis ministeriis deputantur et loco divini officii determinatas recitant preces.

Ab earum Capitulo, praevio tamen consensu Ordinarii vel Praelati, si sint exemptae.

Praescriptae sunt sicut in viris et consistunt in vocatione ad religionem; in aptitudine ad Ordinem regularem et in speciali dispositione ad Ordinis constitutiones observandas.

Excommunicatio indicta est in eum, qui aliquam ad ingrediendum monasterium coegerit, et in eum, qui, volentem ingredi sine iusta causa impedierit.

Quam explorationem fieri per Episcopum mandat Tridentinum, ante habitus susceptionem, sive ante Receptio Monialium fieri debet

Ad Monialium receptionem conditiones a sacris canonibus requiruntur.

Ut liber omnino sit puellae ad monasticum habitum et professionem accessus, Ad experientiam libertatem puerale decreta fuit

a Tridentino exploratio voluntatis Monialis.

Dos moderata est constituenda novitiae.

Praeter dotem non prohibetur novitia a parentibus annuam praestationem, pro extraordinariis suis indigentia et pro honestis usibus accipere.

Dos et praestatio permittitur.

Vota Monialium ex iure communis solemnia sunt ut illa Religionisorum

Clausura Monialibus a iure communi, et specialibus votis imponitur.

Clausura Monialium prohibet iisdem

Regula prohibens Monialibus de monasterio egressum limitatur

Regula prohibens exteris in monasterium ingressum limitatur

Ingressus et egressus in monasterium Monialium, non est licitus per se sed requirit Episcopo-

professionem, ut detegatur, an sit coacta, vel seducta, vel sciat quid agat.

Quia licet monasterium, in quo profitetur, redditus actualiter habeat sufficietes ad providendum omnibus monialibus sibi assignatis, incertas in faturum esse valde monasteriorum opes.

Hoc perenne charitativum subsidium per monasterii Abbatissam recipiendum et administrandum est in Monialis utilitatem, si indigeat, secus in utilitatem sororum eius, professa ex sibi ab Abbatissa traditis et parcimonia reservatis, propinquis aut amicis munera largiri, nisi ex Abbatissae consensu et observata religiosa modestia.

Sed reprobatur exactio pecuniarium pro prandiis, coenis, musicis concentibus, profanis apparatus, qui in virginibus Crucifixo desponsatis male sonant.

Et eosdem pariunt effectus; ad hoc duos requiruntur, nimirum monasterii erectio, Apostolica auctoritate facta; et impositio ac conservatio clausurae Papalis.

Et affert sub gravissimis poenis prohibitionem, ne ipsae Moniales egredi, exterique ingredi queant monasterii septa.

Egressum sub excommunicationis Papalis et privationis officiorum poena, quam contrahunt etiam qui Moniales egressas recipiunt, et prohibet ingressum omnibus sub excommunicatione ipso facto incurrenda.

Casu urgentis necessitatis, ut foret incendium, incursus hostium, fluminis inundatio, morbus gravis.

In casu alicuius necessitatis aut utilitatis ipsius Monasterii aut Religionis; ingredi possunt medici, chirurgi, Confessarii, opifices, notarius cum testibus, Episcopi et Superiores Regulares.

Quia Episcopus tamquam delegatus apostolicus debet omnium monasteriorum clausuram servare. De cetero praedicta licentia requiritur, nisi periculum sit in mora et regulariter expressa esse debet, spe-

cialis pro personis, determinata pro vicibus, sive tempore, et in scriptis concessa.

Si agitur de monasteriis, in quibus non solent recipi educandae; et hoc casu absque licentia S. C. E. et R. nequeunt ingredi et admitti: et si obtineatur licentia, adhuc examen est praemittendum super moribus, fama, habilitate et necessitate educandae.

Si agitur de his monasteriis, in quibus ex consuetudine educandae recipiuntur, et possunt hoc casu ingredi ex Ordinariorum licentia, inque monasteriis a septennio usque ad vigesimum quintum aetatis annum manere, modo ingressae servent clausurae leges et in loco habitent a Monialium dormitorio separato.

Nam laicis sine iusta et rationabili causa monasteria Monialium frequentantibus excommunicatio, et clericis suspensio minitatur. Regularibus vero aliquantibus Moniales et alias mulieres in clausura degentes, privatio ipso facto vocis activae et passivae infligitur.

Fit cum assistentia quatuor sororum, dum reliquae in choro consistunt.

Peragitur ad erates Monialium.

De observatione clausurae, votorum, vitae communis, ac regularum Ordinis; de monasterii statu quoad temporalia et spiritualia, de eius gubernio circa officiales internas et miistros externos.

Audiuntur singulæ Moniales, quae deferunt quidquid, ad bonum proprium vel Sororum censem expondere, ad perfectionem hortantur et, si in aliquo deficiunt, corrigantur.

Abbatissae, sive Priorissae sub cura et vigilancia Episcopi et Regularis superioris, ubi monasterium sit exemptum.

Per maiorem et saniorem suffragiorum Monialium partem est facienda, et ab Ordinario confirmanda.

pi licentiam, et Superioris regularis, si agatur de exemptis.

Puellæ causa educationis Monialium monasteria ingredi possunt ibique manere.

Puellæ causa educationis ingredi possunt in monasteria Monialium ibique licite manere,

Ad Moniales omni meliori modo tutandas, edita est lex, qua exteri sub severis poenis prohibentur, ne possint absque licentia ad monasteria accedere ad colloquendum cum Monialibus.
Visitatio Monialium

Visitatio spirituallis Monialium

In visitatione monasterii inquiritur

In visitatione personali Monialium

Monialium regimen commissum est

Ex iure communis electio Abbatis-sae

Quod si Moniales in electione non convenient,
Si Moniales in electione convenient, ut pro duabus vota sint paria,
Abbatissa legitime electa et confirmata

Monialem legitime professam e suo monasterio expelli non posse, neque in aliud monasterium transferri,

Translatio Monialium ob egressum et ingressum importat violationem clausurae.

Conservatoria sunt

Conservatoria quamdam monasteriorum imitationem continent.

Omnia Conservatoria permissive, sub cura et in arbitrium Episcopi relinquuntur,

Ad pietatem et religionem foven-dam

Ordinarius terminum statuit, intra quem concordare debeant; aliter ipse pro ea vice eligit.

In prima suffragiorum parte vice repetendum est scrutinium, in secunda si paria vota sint, Ordinarius antiquorem in professione eligit.

In sibi subditas Moniales potestatem assequitur domesticam, sed proprie dicta iurisdictione caret.

Nisi accedit Sanctae Sedis auctoritas, quia remedium expulsionis ex causa incorrigibilitatis propter formam processus, rationem clausurae et conditionem sexus non videtur posse in Monialibus locum habere.

Cum nullibi in iure appareat concessum, eam causa translationis posse violari et Moniale ex dicta causa habere ius suum egredi aliudque ingredi monasterium.

De Conservatoriis.

Quaedam Congregationes puellarum, sive mulierum, quae, habito peculiari induitae, sub aliqua regula, pro earum securitate et perfectione, collegialiter vivunt, nullis emissis votis, vel votis tantum simplibus emissis, sed regulariter sine clausurae lege.

Sed neque expresse, neque tacite a S. Sede probantur, quia adversarentur Bullae S. Pii V. quae praecipit ut omnes Moniales et Tertiariae in communivientes vota emittant et clausuram servent; sed tolerantur.

Ut possent ea erigere vel supprimere, quod de monialium monasteriis dici non potest, quorum erectio et suppressio est S. Pontifici reservata.

Opportunum immo et necessarium S. Sedi visum est, puellarum et mulierum Conservatoria expresse admittere et probare, in quibus non est lex clausurae observanda, nec solemnis regularis professio emitenda. Clemens XI constitutiones Virginum Anglicarum

narum, et Clemens XIII. Institutum Piarum Virginum, *Matres, Magistrae piae*, absque papalis clausurae lege et solemnni professione, approbarunt et confirmarunt.

Quae formaliter erecta sunt auctoritate Episcopi a quo reguntur et regulariter administrantur.

Quae nullam habent formalem Episcopi institutionem et religiosum institutum; pro indigentum subsdio et honestatis conservatione sunt a laicis fundata a quibus reguntur ed administrantur.

Quia Conservatoria tantum a solo Episcopo sua auctoritate sunt constituta.

Quod factum est, ut puellae in maximis saeculi periculis maius haberent securitatis tegumentum, et a saeculo separatae melius possent propriae perfectioni vacare.

Quae fulgeant honestis moribus, quae aetatem compleverint quindecim annorum, quaeque necessaria ad vitam sustentandam habeant.

Ad Episcopum pertinet, qui dare etiam debet indi- duendi licentiam habitum. Correctio et visitatio absolute fit ab Ordinario, qui non potest Conservatoria suppressere et puellas ad earum domus remittere.

Cum debita proportione aptanda sunt feminis in Conservatoriis degentibus; et ideo iisdem dari debet Confessarius ad triennium, quo transacto ab alio substi- tuitur.

Qui remanet proprius Conservatorii Sacerdos ad effectum ministrandi Sacraenta et habendi iura decimarum, et funerum, licet alumnae ibi sepulturam sibi elegerint. Ecclesia Conservatorii est tanquam publicum oratorium in quo non licet sine S. Sedis licentia SS. Eucharistiam retinere.

Moniales tamen non sunt, quibus in praemissis exemptiones competunt; et per consequens legatum pro Monialibus factum absque dispensatione his prodesse non potest; si matrimonium contrahant validum est, et iure dos Conservatorio tradita ipsis restituenda est.

Conservatoria ecclastica dieuntur

Conservatoria laicalia appellantur

Conservatoria tan- tum clausuram episcopalem ha- bent

Ius novissimum re- gulariter in Con- servatoriis de- gentibus clausu- ram papalem apposuit,

In Conservatoriis ecclasticis ad- mittendae tan- tum sunt fe- minae

Examen condicio- num pro femi- nis in conserva- toriis degenti- bus

Quae constituta sunt pro monia- libus

Propter actum ere- ctionis Conser- vatorii, iura sua non auferuntur Parocho loei,

Feminae congre- gatae, licet in domo religiosa ad formam mo- nasterii tam in habitu, quam in instituto vivant, et publice pro monialibus ha- beantur,

De Confraternitatibus.

Confraternitates sunt

Quaedam Congregationes laicorum ad opera pietatis et charitatis exercenda in aliqua Ecclesia sive Sacello erectae, propriis statutis, sive regulis instructae, proprioque, ut plurimum, habitu in functionibus ornatae, quae post longe lateque per orbem diffusos regulares Ordines, ad quandam eorum similitudinem videntur esse institutae.

Confraternitates

A S. Sede probantur, multisque indulgentiis et privilegiis ditantur.

Episcopus insti-
tuendarum Con-
fraternitatum

Ordinariam auctoritatem habet, delegatam vero Superiores Regulares, modo prius obtineant consensum et litteras testimoniales Ordinarii et statuta per ipsum examinentur ac probentur, indulgentiae recognoscantur, et eleemosynae iuxta formam eas colligendi et expendendi ab ipso praescriptam sint collectae.

Confraternitates
laicales sunt

Quae absque Episcopi formalii auctoritate sunt erectae, quaeque a laicis fundatae, a laicis diriguntur et administrantur et licentia Episcopi est iugiter necessaria.

Episcopus ante-
quam licentiam
erigendi confran-
ternitatem con-
cedat

Debet diligenter perpendere, an alia existat similis Confraternitas in loco, in quo est fundanda; quo casu huius fundatio non potest permitti; perpendere debet an opera pietatis et charitatis exercenda, loco, tempori et personis convenient, an statuta et regulae ad bonum Confratrum et Religionis conducant an alicui Ecclesiae Parochiali praeiudicium inferatur.

Si agitur de Con-
fraternitatibus
mere ecclesiasti-
cis, Episcopi mo-
derationi in om-
nibus subsunt.

Nam res et loca sunt ecclesiastica et a civili iurisdictione exempta etiamsi personae ad Confraternitates admissae sint laici.

Concilii Congrega-
tio definit,
Confraternitates
laicorum

In Ecclesiis Regularium institutas Episcopi iurisdictioni et visitationi subesse.

Confraternitates,
Archiconfrater-
nitatibus Romae

Episcopi iurisdictioni sunt obnoxiae, Clemens VIII. et Paulus V. et postea S. Congregatio declaravit ag-

gregatas Confraternitates esse Episcopi iurisdictioni obnoxias.

Dum in album Confraternitatum referuntur, nisi in primo casu S. Pontifex et in secundo Episcopus quodpiam privilegium aut indultum concedat quo fideles eximantur iurisdictione episcopali aut parochiali.

Ne ordo parochialis Ecclesiae perturbetur. Confraternitates erectae in Ecclesiis parochialibus vel Oratoriis iisdem annexis in omnibus ecclesiasticis functionibus a Parochis dependent; Confraternitates erectae in Oratoriis seiunctis ab Ecclesiis parochialibus, non dependent a Parochis in functionibus non parochialibus, et dependent ab iisdem in omnibus, quae ad ius, vel munus Parochorum spectant.

Ait enim: *Salvis tamen conventionibus et pactis in erectione Confraternitatum forsan factis, concordiis inter partes initis et a S. Sede approbatis, indultis et constitutionibus synodalibus, ac provincialibus, consuetudinibus immemorabilibus, vel saltem centenariis.*

Variis privilegiis et indulgentiis a S. Sede ditari solent et praecipue Ordinum regularium et Archiconfraternitatum, quibus fuerunt aggregatae.

Antequam ab Ordinario examinentur indulgentiae et privilegia; et post examen in tantum possunt uti, in quantum Ordinario visum fuerit et non ultra.

Retinere nequeunt SS. Eucharistiam, nec absque indulto speciali S. Sedis, venerationi exponere; neque Crucem deferre in processionibus, et praecedentiam habet quae antiquior est in loco ubi fit processio.

De Delictis Ecclesiasticis.

Commissione sive omissione externa, dolo facta, contra legem vigentem aliquid imperantem aut prohibentem sub poena. Delictum definitur

Cuius accusatio et persecutio laesae tantum parti conceditur. Delictum privatum dicitur

existentibus,
aut Capitulo
S. Ioannis in La-
terano aggrega-
tae,
Confraternitates
sicut non ex-
muntur a iuris-
dictione Episco-
pi; ita nec fide-
les a potestate
Parochi

Confraternitates
debent semper
iustum a Paro-
cho dependen-
tiam maxime in
functionibus ser-
vare.

Generale decre-
tum S. Congre-
gationis hac de-
re die 10 decem-
bris anni 1703,
iura particularia
non tollit.

Laicorum Confra-
ternitates

Sodales Confra-
ternitatum ne-
queunt privile-
gii et indulgen-
tias uti.

Oratoria Con-
fraternitatum,
quae parochia-
libus aut regu-
laribus non sunt
unita.